

ماجراهای
تلن
خبرنگار جوان

۶

گوش شکسته شده

ویرایش
جدید

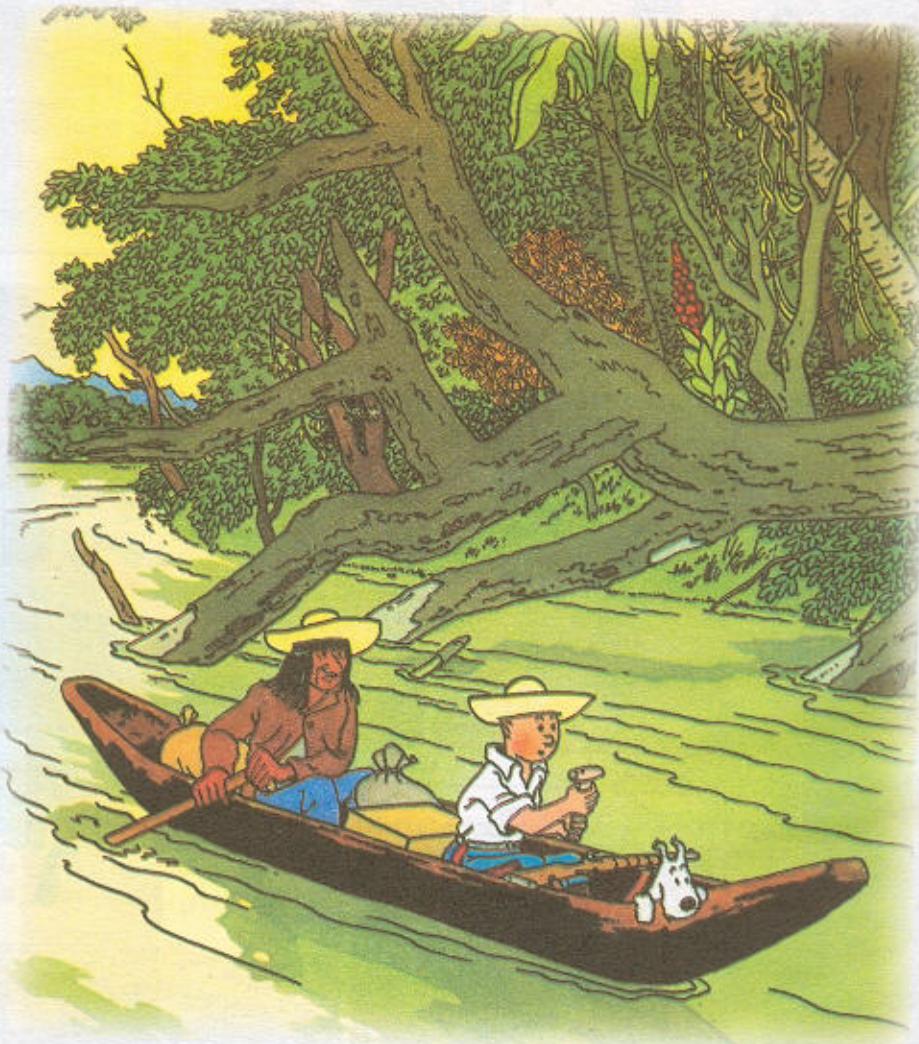
به نام خدا

گوش شکسته شده

نویسنده و تصویرگر

هرزه

ماجراهای تن تن
خبرنگار جوان

ماجراهای تن تن خبرنگار جوان

گوش شکسته شده

تهران، مصدق پستی ۱۹۵-۱۳۴۵

Hergé
گوش شکسته شده / ترجمه هرزله / ترجمه گروه
نشر رایحه‌الدیشه - تهران: رایحه‌الدیشه، ۱۳۸۱.
۶۴ ص: مصور (رنگی) - (سابراهای تن تن
خبرنگار جوان)

ISBN 964-7706-06-5

فهرستی مبتنی بر اسامی احلاعات فیلم.
عنوان اصلی: The broken ear.

۱. داستانهای نکاهی امیر مسمر - سلزیک - قرون
۲. آم. الف. نشر رایحه‌الدیشه، ب. عرباد، ج. عرباد
گوش شکسته

۷۳۱/۰۹۲۹۳ PNP790/۱۲۹

۱۳۸۱

کتابخانه ملی ایران

WWW.Iran - Books.com
E - mail: Rayehe @ Iran - Books.com

کار گروه ترجمه و آماده‌سازی

چاپ دوم: ۱۳۸۲ ■ تیراژ: ۵۰۰۰ نسخه

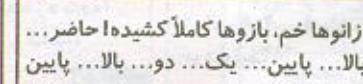
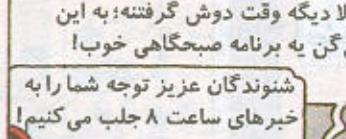
لیتوگرافی: سیحون ■ چاپ: چاپخانه قدیانی

شابک: ۹۷۰۶-۰۶-۴۷۷۰۶

قیمت ۱۷۵ تومان

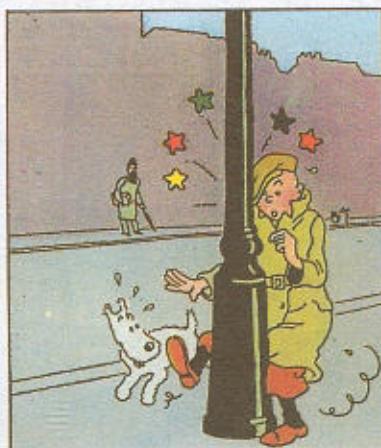
هم اکنون جزئیات مربوط به سرقت
از موزه تاریخ اقوام و ملل به دستمان
رسید. شب گذشته یک مجسمه
نایاب و نادر که بیت مقدس و مذهبی
یکی از قبایل آمریکایی جنوبی بوده
از این موزه ربوده شده است...

مدیر مفترم هوزه.
من با یکی از دوستانم شرط بسته بودم که
می توانم هیزی را از هوزه شما کشش بروم. من
شرط را بدم، بنابراین دیگر احتیاطی به این مجسمه
نمایم. لذا آن را به هوزه برمی کردانم. لطفاً این
دیوانگی مرای بیشتر. از همه در درس راهنمایی که به دلیل
این کار من برای شما به وفور آمده پوزش
می فواهم.

قریبان شما
امفناه: لاشناس

نیم ساعت بعد...

بیخشید... اینجا همون خونه ایه
که آقای بالتازار در اون
زنگی می کرد؟

بله، خودش... اووه، آقا... چه سرنوشت غم انگیزی داشت... چه مرد محترم و مودبی بود! چه کارهایی که بله بودا... اگرچه بعضی وقتها کرايه خونه اش روزی موقع نی داد، ولی دیر و زود داشت سوخت و سوز نداشت وبالاخره کرايه رو پرداخت می کرد. چه قدر هم با حیوانات مهرجان بود! یه طوطی و سه تاموش تنها سرگرمی و همدم اون بودن.

البته... من او مده بودم اینجا پرسم که آیا اجازه دارم که یه نگاهی به آتاق آقای بالتازار بندارم یا نه؟

همراهه من بیاید. من شما رو به آناقش راهنمایی می کنم... چه خصوصیات خاصی داشت... همیشه بینی اش را بالا می کشید و فین فین می کرد... اتگار هنوز جلوی چشممه... با اون کت سیاه مخملی رنگ و رو رفته و کفنه با کلاه گنده! همیشه هم دود می کردا تمام روز یه پیپ گوشه لبیش بود. ولی هیچ وقت لب به نوشیدنی نمی زد...

یک تیکه پارچه از جنس فلافل و به رنگ خاکستری...

اینجا همون جایی به که جنازه اش رو پیدا کردیم... هق هق... مجبور شدن که بفرستن سراغ یه کلیدساز... در از پیش قفل شده بود... گاز از این سوراخ روزه کشان به بیرون می زد...

یه حادثه؟ چه طوری
می تونیم بگیم این یه حادثه
بربوده؟ خیلی مضحکه...

اگه یه موقع یه کسی رو پیدا کردی که به طوطی علاقه داشت خبرم کن!... طوطی آقای بالتازار خیلی پرندۀ دوست داشتنی است!

شما آقای بالتازار رو می شناخید؟

و چقدر با استعداد بود... به این تابلوی گل ها به تگاه بتذارید: آن قدر طبیعی کشیده که ادم فکر می کنه اونو بتوه...

خدای بزرگ!... چرا که نه؟

مطمئن‌آون تیکه پارچه و ته سیگار نمی تونسته منعلق به بالتازار باشه. چون اون فقط پیپ می کشیده و همیشه کت متحمل سیاه می بوشیده. بتایران آقای بالتازار به قتل رسیده. اونو کشتن چون اون یه کسی از مجسمه آرومبا برای یه نفر ساخته. و اون یه نفر نمی خواسته که بالتازار در این مورد حرفی بزنه... ولی اون یه نفر کی می تونه باشه؟ یه نفر که؟... یه نفر که؟... خوب چطوری می تونم بفهمم اون یه نفر کیه؟

این حادثه خیلی مسخره به نظر می آد!... گاز زوزه کشان از سوراخ نزدیک تختخواب بیرون می زده. بتایران اگر که شیر گاز باز مونده بود و قتی که بالتازار می رفت که بخواهی حتما باید صدای زوزه گاز رومی شید. مگر اینکه مست بوده باشه. اما اون لب به هیچ نوشیدنی نمی زده. از طرف دیگه گاز نمی تونسته اون قدر قوی باشه. چون تونسته طوطی رو بکشد. پس یه نفر بعد از مردن مجسمه ساز شیر گازو باز کرده. و اون یه نفر کسی است که لباسی از فلافل خاکستری می بوشیده و سیگار می کشیده...

*اسپانیولی: تشرکر

خوب، حالیا با همدمیگه رو راست باشیم.
من می خوام بدونم چرا تو این قدر به
دوست پردار ماعلاقه داری؟...

جدی می گی؟ حالا که
این طوره مستقیم به
پیش. یه گوشی تلفن
اون گوشه رومیزه،
برش دار و فوری به
پلیس زنگ بزن...
...

زودباش، حرف بزن اتو طوطی رومی خواستنی؟
داشتی دنبال اون می گشته؟

سی!** اوون پ پرنسنه بود ما
مال من. تو دزدیداونو. من شو
شکایت کرد از تو به پ پلیس!

او، شما هستید!
کارمبا! * توقو همون ج
جوون که خواست طو
طوطی رو گرفت!

اگه یه کم این ورتر خورده بود...
او فایاید به ختم برای تن تن
می گرفتن. اونون برای هیچ چوچ
در هر صورت خیلی باید مراقب
باشم.

من دیدم که تو توی تله افتادی، واسه همین هم خیلی
آروم او مدم بالا و کلید
من به اندازه کافی وقت داشت
که کارد روپ بیرتاب کرد
به س سمتش

وای ی ی
تدق
ززیننگ.
بنگ؟

?

خوب منتظرم که
حروف بزندنی...

بالآخره نمی خوايد این سر
و صدایها رو تمومش کنید؟!

بیننگ سند سند
حتما بازم آقا و خاتم داو دارن مثل
همیشه با همدمیگه دعوا می کنن!

همان شب در خانه
شماره ۲۱ خیابان
لندن...

م من صدای کا کارد در هوا شنید، فرو رفت
در صندلی. م من فقط اشتباه کرد ای این
قدره...

می دونم، می دونم... تو
باید بیشتر تمرین کنی.

پشت سر هم دریک ستون!... اسلحه ها
آماده!... سرینزه ها کشیده...

او، کلتل! اون روح آقای بالتازاره! من
خودم بادو تا گوشم صداشو شنیدم!
خودش بودا من صداشو می شناسم!

کمک!
کمک!

خفه شو! من بالتازارم!

من تونستم شماره‌اش رو بینم... صبر کن... آره شماره‌اش همین بود. شما باید به پلیس خبر بدی و شماره ۷۷۸۱۸ رو به اونا بگی تا بتوان رانده‌اش رو بیداکن...

خیلی
منون!

صدمه که ندیدی؟
نه، هیچ صدمه‌ای ندیدم.
از کمکتون مشکرم.
من تونستم به موقع پرم عقب.
اگه پام به لبه پیاده رو گیر نکرده
بود. زمین نمی‌خوردم.

گاوچرون! انگار درست نشونه گرفته بود که بزنه بهت. اگه یه کم دیرتر جنیبده بودی رفته بودی اون دنیا!

خودشه... ۷۷۸۱۸... این شماره متعلق است به اتومبیل دکتر اوژن تربل باب، خیابان مینسترل شماره ۱۲۰. خیلی خوب شد.

پس با این حساب خیلی بیشتر باید تمرین کنی. تو همیشه کاردت رو یک کم زیادی به سمت راست می‌زنی....

و لی ف فقط یک کم...

بخت گفتم که اگه اون احمق لعنتی بهش خبر نداده بود الان له و لورده‌اش کرده بودم و تکه بزرگش گوشش بودا
سی، سی! اما واقعیتش ای اینه که تو اونو از دست دادی و از الان به ب بعد اون ح حواسش رو جمیع گرد، بیشتر. من فکر کرد که کاکارد هنوز بود بهترین راه...

این دفعه دیگه مطمئن که دارم راه صحیح رومی رم و دیگه اشتباھی تو کار نیست.

اوره کا، اوره کا*

یه احتمال دیگه هم هست که ممکنه اون‌ها از پلاک و نمره تقلیل و یا بلاک دست کاری شده روی ماشینشون استفاده کرده باشن... اووه...

شماره اشتباھی بودا... حتی اون آقا که نمره روی ما داد نتونسته نمره رو درست و بهوضوح بینه، هرچوی هست یه اشتباھی تو کاره...

*اسپانیولی: بله، بله.

اسپانیولی: خدای من

الوا... هتل آزادی؟... عذر می خواه، می خواستم با آقای تورتیلا صحبت کنم... مسکنه لطفا به اتاق ایشون وصل کنید...

حقه باز متقلب!... ادعامی کرد که داره برای یه سفر مطالعاتی جهت گرفتن مدرک دکتر اباه اروپا سفر می کنه... اما همه هدفش این بود که اون مجسمه رو بدزده... اون کشافت تا حالا که موفق بوده. فکر هم می کرده که باکشتن بالنازار هیچ کس به حقه اش پی نمی برد. ولی کور خونه بود چون این رفیق پردار منونو نادیده گرفته بود!... من آدرستشو گرفتم. الان ترتیب یه قرار ملاقاتو با اون می ذارم. فکر نکنم هیچ بویی ببره که ما دستشوخوندیم...

گزارش خبری بعدی رأس ساعت یازده از شبکه پیام پخش خواهد شد... اکنون به خبرهایی در مورد تأخیر ساعت در حرکت کشته ها توجه فرمایید...

ما شکست خوردیم!... تورتیلا با خیال راحت داره با کشتن می ره آمریکای جنوبی... اگه اون طوطی کله پوک فقط یه روز زودتر اون دهن گشادشو باز کرده بود. اوضاع یه جور دیگه می شد.

آقای تورتیلا؟... متأسفم فرانس، ایشون از این جا رفتن... بله، به آمریکای جنوبی... بله، رفته به لوهواوره، از طریق دریا رفتن. کشتنی اون، طرف های ظهر بود که راه افتاده... اسم کشتنی؟... اسم کشتنی «شهر من لیون» بود...

*اسپانیولی: مُطمئناً **اسپانیولی: امشب

خوب، این اولین باری بود که همون طرفی که نشونه گرفته بودی زدی... به هر صورت خوب شد که بهش اصابت نکرد چون اون تن تن نبود!

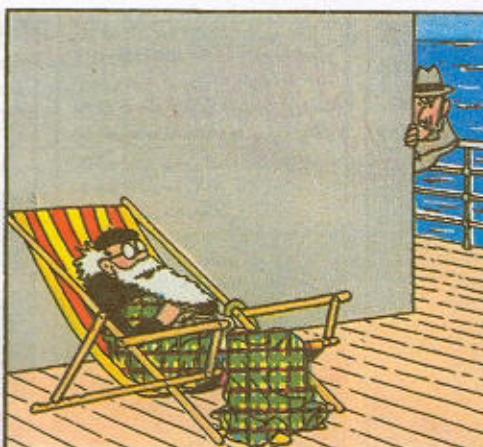
مدره!*چی چیزی ننمونه بود... با بازم خطا ررفت... ت تقصیر تو بود... هُ هی می می گی یه یه کم به ج چپ هدف بگیرا

کمک! کمک! قتل!

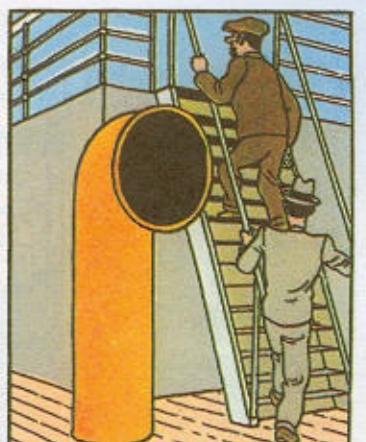
بگیریدشون!

نه، این طوری نه. ما مطمئن نیستیم خودش باشه. من فکر بهتری دارم. دنبالم بیا...

همین طور برو پایین! داری درست می ری... یه کم به راست... آرومتر... یه کم برگرد... خودشه!... حالا بکش!

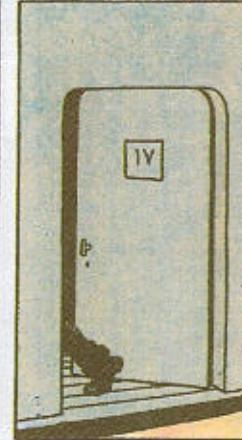
فهمیدی؟ اگه تن تن باشه، رسش هم باید مصنوعی باشه. اون وقت...

خودشه! داداشت جا جاسوسی ما مارو می کرد!

خوب، می ریم. الان دنبالش. معلوم می شه...

همان شب...

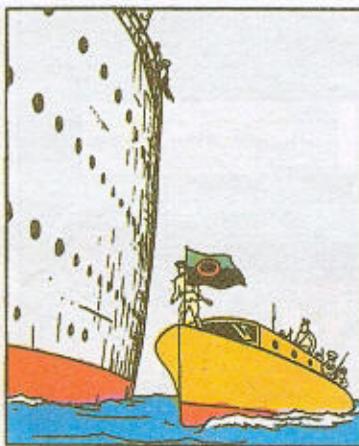
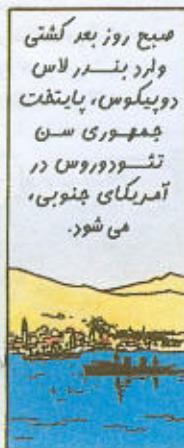

البته که می دوتند کار کی بوده!... آقایون حالا فوری دستاتون رو ببرید بالا و راه بیافتد...

چه قدر وحشتناکه!...
می دوتند که کار کی بوده؟

مگه نشیدید؟... اون تورتیلا ناپدید شده!
باید از عرش پرترش کرده باشن توی دریا!

صیغه روز بعد گشته
ولرد بندر لاس
دوپلکوس، پایتفت
جمهوری سن
تشودروس در
آمریکای جنوبی،
می شود.

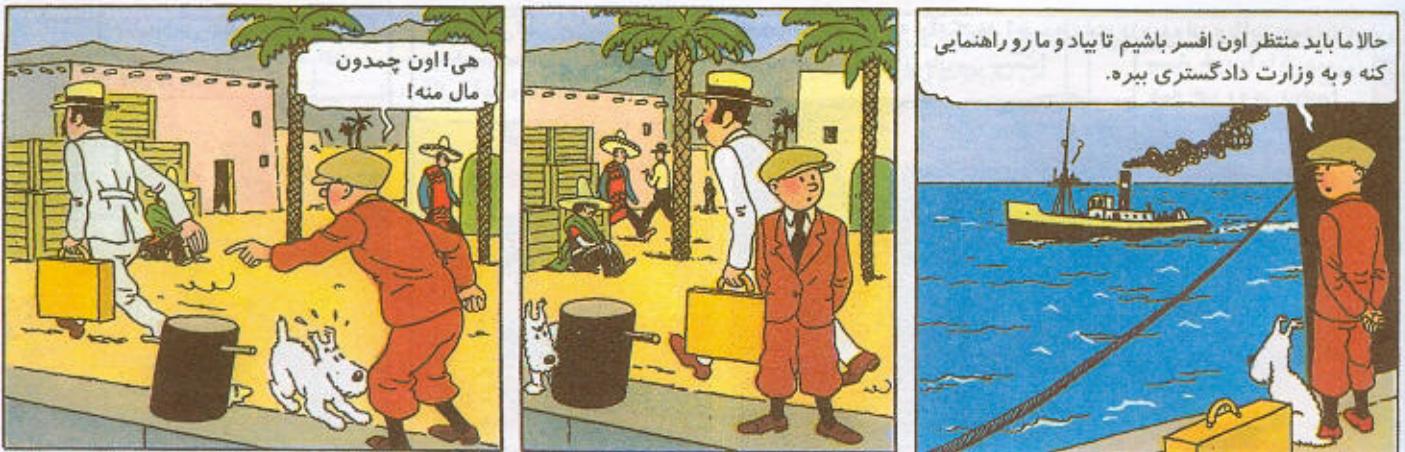
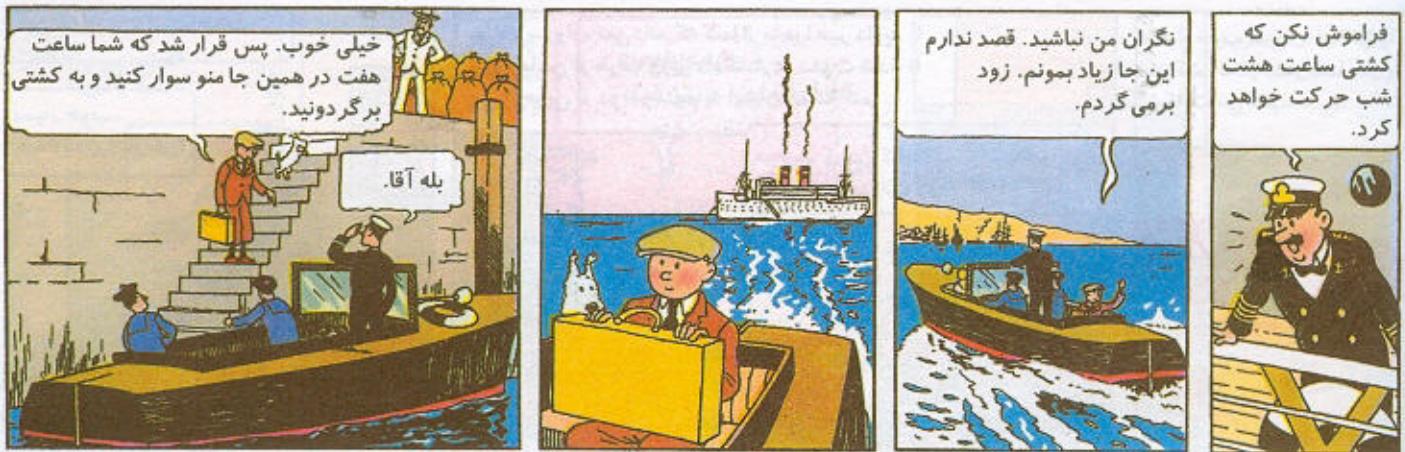
کارامبا!* اون تن تنه! باید تا پلیس بر سه خوب حواس تو جمع کن
و چهار چشمی موظب اینها باش...
حدس می زدم!

این دو تا هستند؟... من هر دو تارو می شناسم.. دو تا کلاهبردار
خطروناک که تحت تعقیب پلیس کشور ما هستند.

من سرهنگ جیمز از ارتش رسمی کشور
من ناخدا مادرم هستم... جناب
سرهنگ من ذو تازندانی دارم که
مایلم آنها را به شما تحویل
دهم.

*اسپانیولی: خدای من

*اسپانیولی: خدای من **اسپانیولی: هزارتابیم (هزار لغعت) ***اسپانیولی: زنده باد قهرمان

من سه بار برای ژنرال آلکازار اعدام شدم، پس می‌تونم دفعه چهارم هم اعدام بشم. من به اعدام شدن برای آلکازار عادت کردم.

برو بین چه خبره، سرهنگ... اون جوونک رو هم با خودت بیار می‌خواه بینیمش.

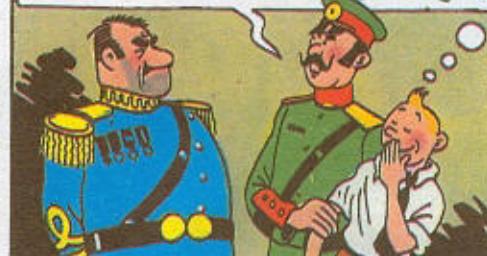
ولی... ژنرال، فکر نمی‌کنید بهتر باشه که به اون درجه سرجوخگی بدید. آخه ما الان فقط چهل و نه تا سرجوخه داریم، اما تعداد سرهنگ‌ها در حال حاضر چهارصد و هشتاد و هفت تاست. بنابراین...

موی بین* من ژنرال آلکازار هستم! من به افراد شجاع و جسوری مثل شما احتیاج دارم! به عنوان نشانه تشکر خودم از این شجاعت، تو را به درجه سرهنگی مفخر می‌کنم و از این به بعد آجودان مخصوص من هستی.

بفرمایید، ژنرال. این هم اون جوونیه که به دستور ژنرال تایپو کا به مرگ محکوم شده بود. افراد ما درست در لحظه‌ای که جو خود را به سمت اون نشوونه گیری کرده بود وارد بادگان شدن. در حالی که تمام تنگ‌ها به سمت او نشونه گرفته شده بود و آماده شلیک بودند، این جوون شجاع فریاد می‌زند: «زنده باد ژنرال آلکازار!»

یه یونیفورم سرهنگی برای دوست جوانمون می‌خوايد؟... عالیه! من این یه دست یونیفورم رو برای سرهنگ قرناندر تهیه کرده بودم ولی اون با ژنرال تایپو کا فرار کرد... اون درست هم اندازه شما بود... شما می‌تونید برش دارید. اما شما... یه یونیفورم سرجوخگی هم برای تو دارم...

مرد جوان، این هم حکم درجه سرهنگی تو. حالا برو و وسائل انفرادیت رو تحویل بگیر. در ضمن سرجوخه دیاز هم تورو به خیاطی راهنمایی می‌کنه.

من هر کاری که دلم بخواهد می‌کنم. چون فرمانده هستم. اما حالا که به کمبود سرجوخه‌ها اشاره کردی. من به تعدادشون اضافه می‌کنم. سرهنگ دیاز، شما از این به بعد یک سرجوخه هستید.

من سوگند یاد می‌کنم که قوانین انجمن را اطاعت می‌کنم. قسم می‌خورم که با تمام توان خود علیه ظلم مبارزه کنم و به هواداری از اهداف انجمن شعار سرمه دهم که: یا مرگ یا آزادی!

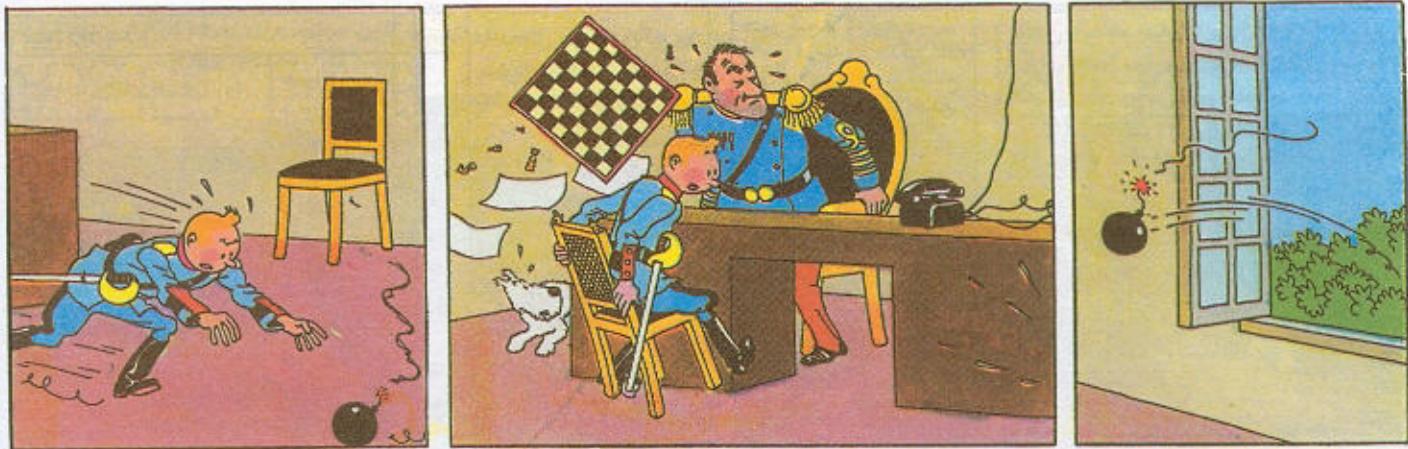
همان شب...
گومراذر*** ما یک عضو جدید داریم... یک افسر که استعفا از مقامش را به خدمت به ظالم ترجیح داده است. اکنون او سوگند خواهد خورد.

من درجه ام رو از دست دادم. اما انتقامم از تو، و اون ژنرال آلکازار لعنتی خواهم گرفت.

*اسپانیولی: خدای من

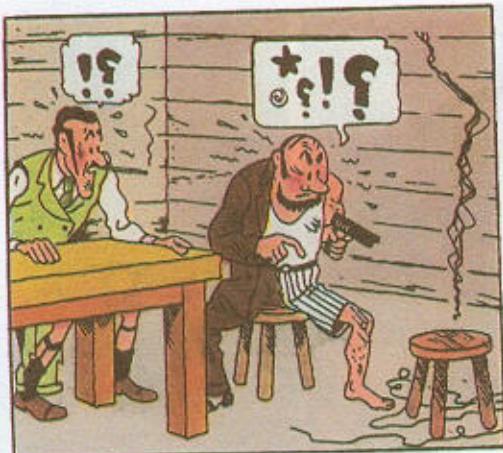

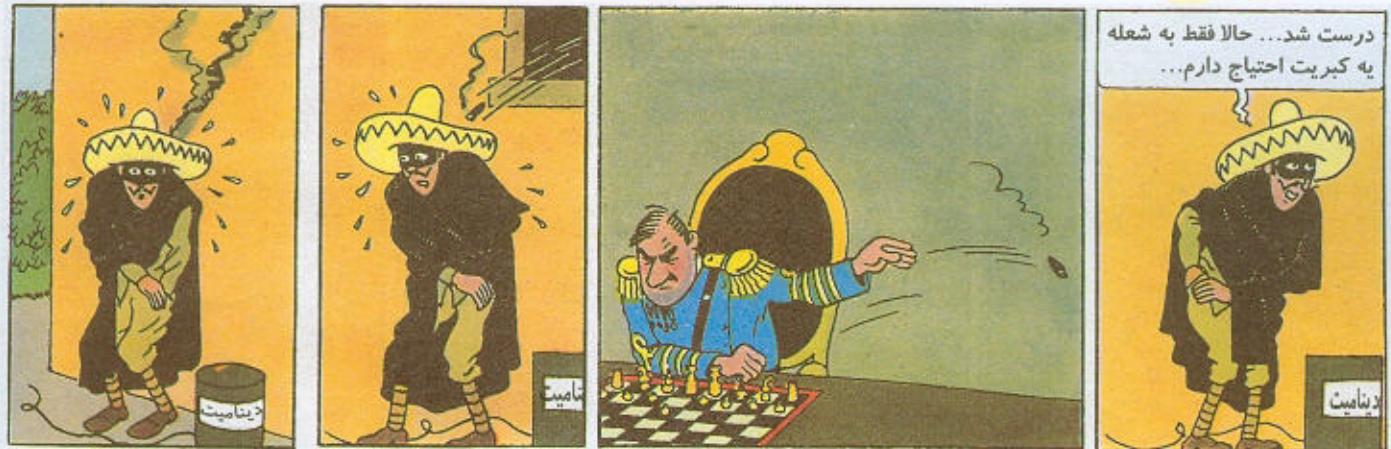
*اسپانیولی: خدای من **اسپانیولی: رفیق ***اسپانیولی: فوری، فوری تمومش کن، آلونزو.

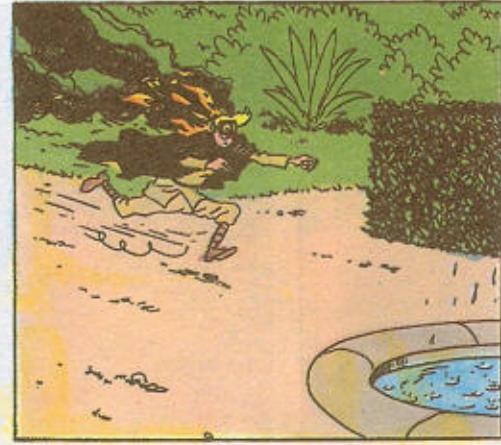
من هم مثل شما،
خیلی مایل بدونم
که اون کجاست.

شوخي بسه! بهتره سر عقل بیای و به ما
بگی که اون کجاست؟

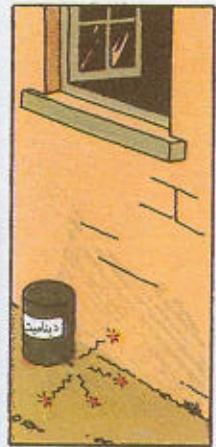

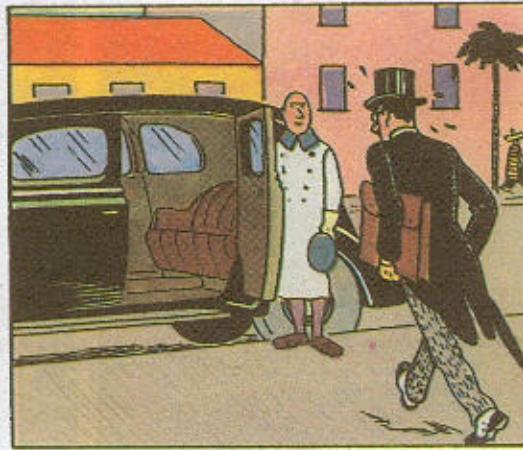
زندان

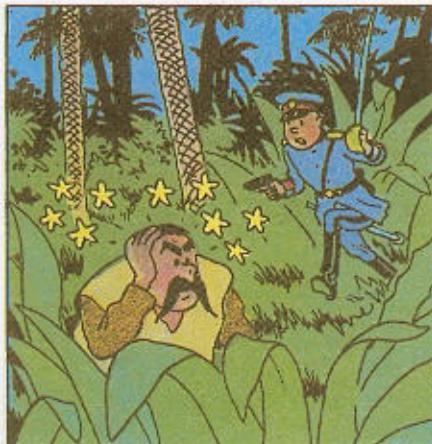

*اسپانیولی: خدای من **اسپانیولی: بد جنس ***اسپانیولی: یک هزار میلیون یمب (العنت)

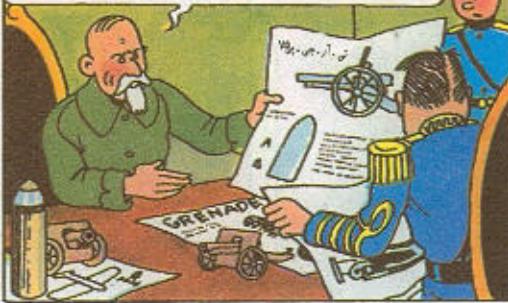

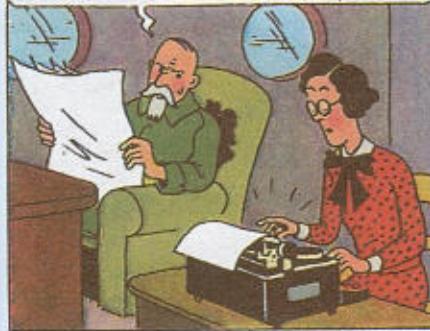
اوها گوش کن رامون. این خبر خیلی جالبه. یک گروه از سربازان نیووا-ریکو از خط مرزی سن تندوروس عبور کردند و بر روی پست مرزبانی آتش گشودند. مرزبانان نیز مقابلاً پاسخ آتش آنان را داده و یک بند تمام عیار در منطقه آغاز شد. در حال حاضر نیروهای نیووا-ریکو پس از دادن تلفات سنگین مجبور به عقب نشینی و بازگشت شده‌اند. در این درگیری تنها تلفات نیروهای خودی زخمی شدن یک سرجوچه با تبع کاکتوس بود.

این جدیدترین تولید ماست. تی-آر-جی-پی ۷۵ یک محصول فوق العاده و با کیفیت بالا و با قابلیت حمل و نقل آسان در عین حال بسیار قوی و مستحکم و بازدید زیاد به طوری که می‌تواند یک گلوله توب را بیشتر از ۱۵ کیلوگرم برتاب کند.

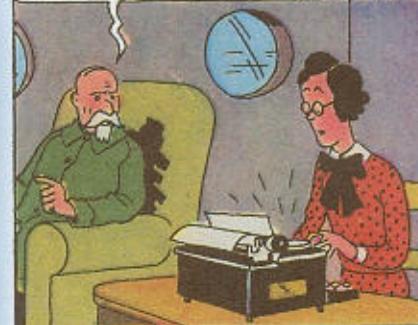
صبح به خیر، ژنرال آکازار. بر حسب تصادف از کشور شمارد می‌شد. با خود فکر کردم بهتره آخرین طرح‌ها و مدل‌ها را به شما نشان دهم.

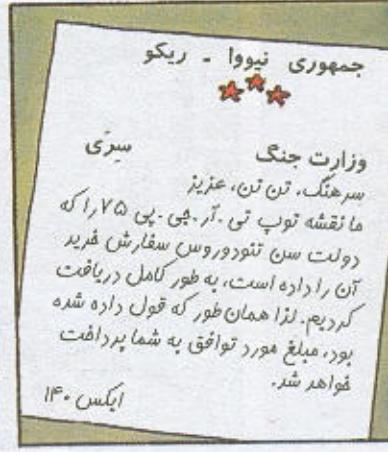
... و شش دو جین توپ مدل تی-آر-جی-پی ۷۵ به همراه ۶۰۰۰ گلوله به سفارش دولت سن تندوروس. پرداخت هزینه سفارش در دوازده قسط انجام می‌پذیرد.

... و شش دو جین تی-آر-جی-پی ۷۵ به همراه ۶۰۰۰ گلوله به سفارش دولت نیووا-ریکو. پرداخت هزینه سفارش در دوازده قسط انجام می‌پذیرد.

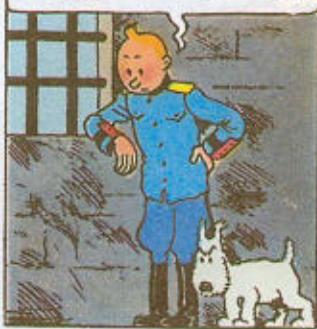

*اسبانیولی: بل، آقا

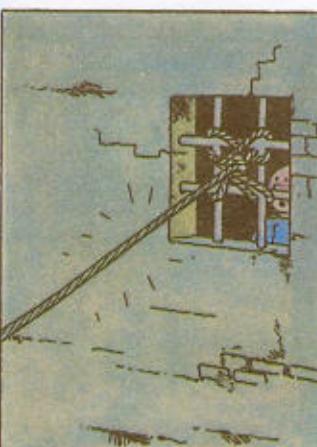
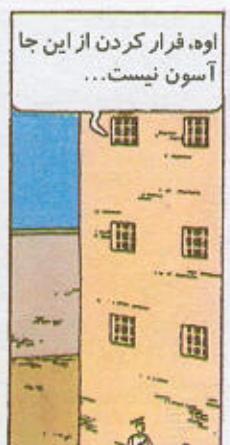
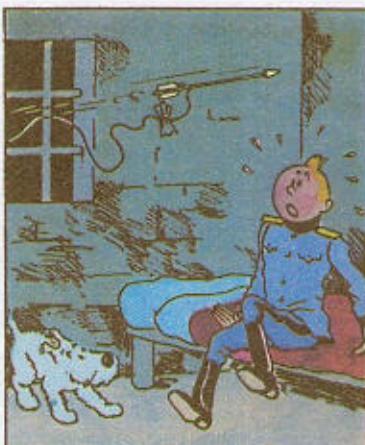
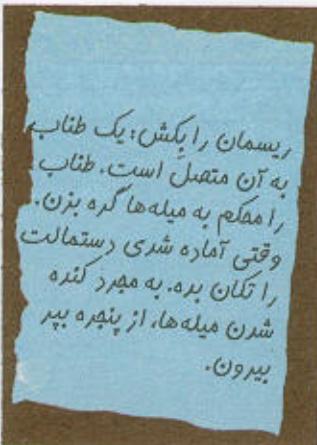

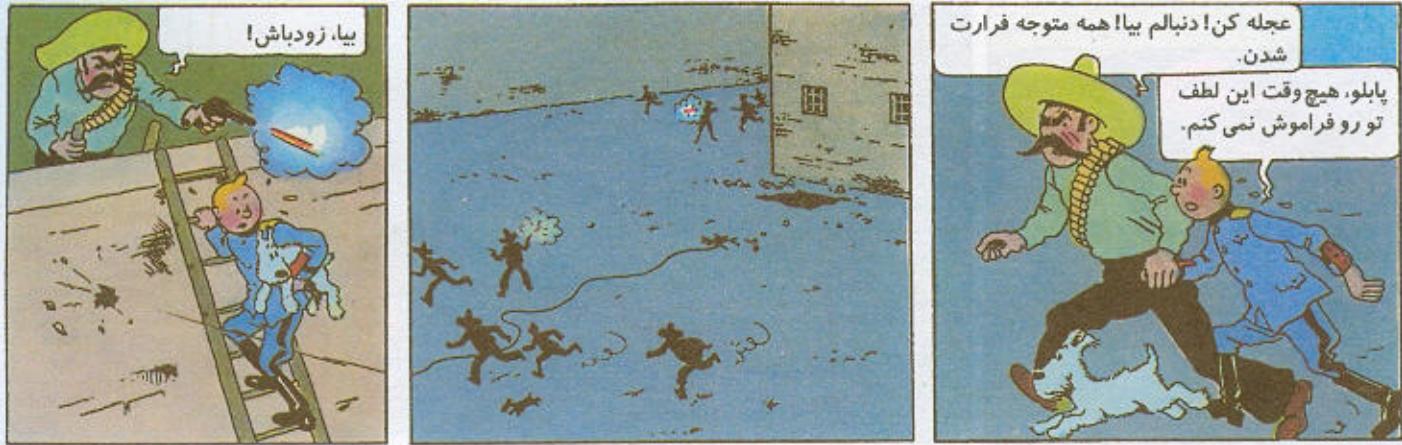
*اسپانیولی: هزار لغعت.

باز هم افتادیم تو زندان. اگه اشتباه
نکنم، این آش رو، تریکلر حقه باز
برای خلاص شدن از شر من بخته.

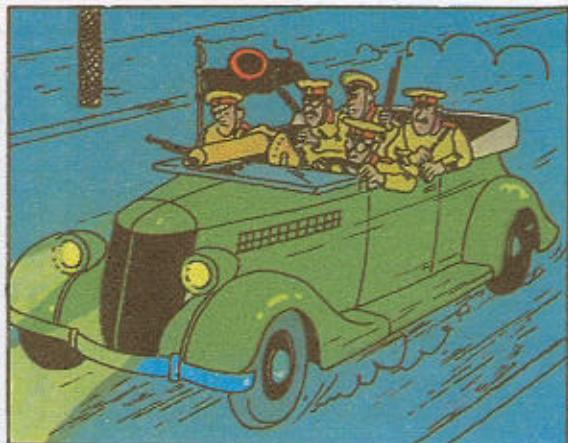
بله، بیا بگیرش این دستورات منه.
دستور اولی مربوط به سرهنگ تن تله.
اون باید بامداد فردا تیرباران شود.
دستور بعدی در مورد سرجو خه دیاز
آجودان قبلي منه. من دوباره به او درجه
سرهنگ می دم و من تونه فوري وظایف
سابقش روبه عهده بگیره.

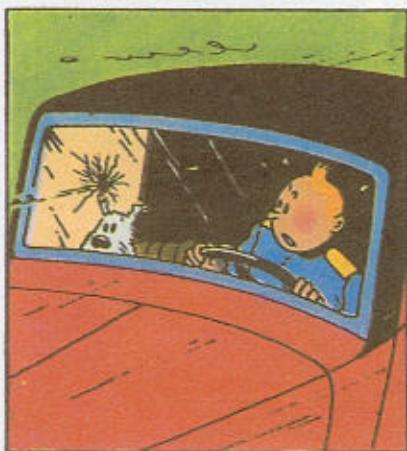

*اسپانیولی: هزار میلیون بار لعنت *اسپانیولی: خدای من

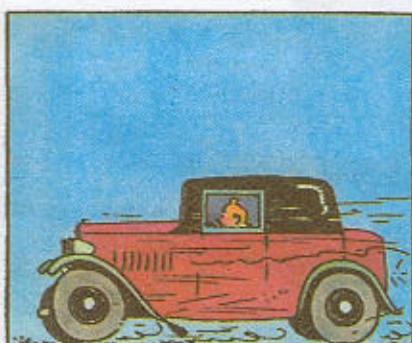
سحرگاه روز بعد...

تن تن با یه ماشین از
اینجار دش. می ره به
طرف جنوب

اونهاش!!

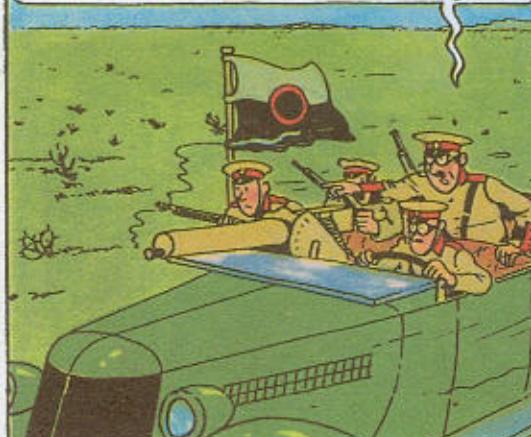

ندق

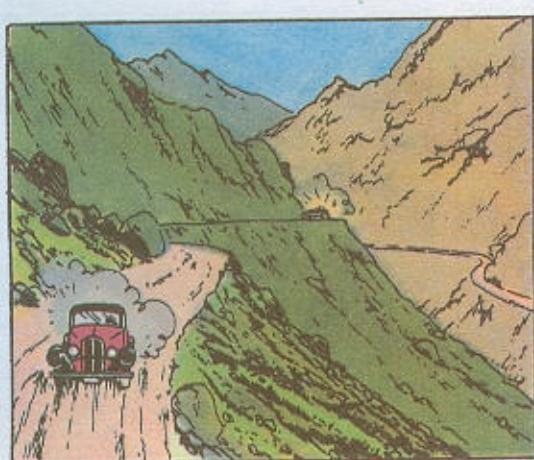
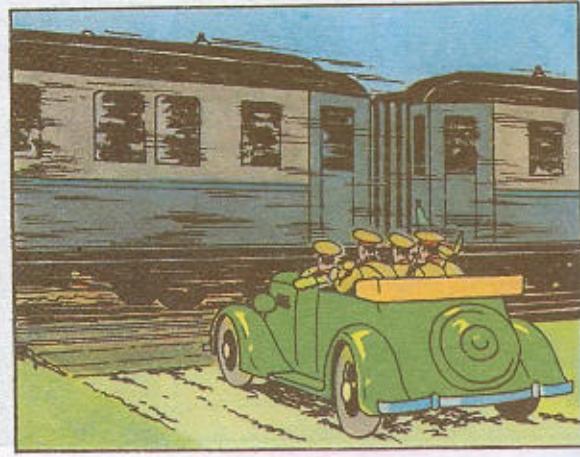
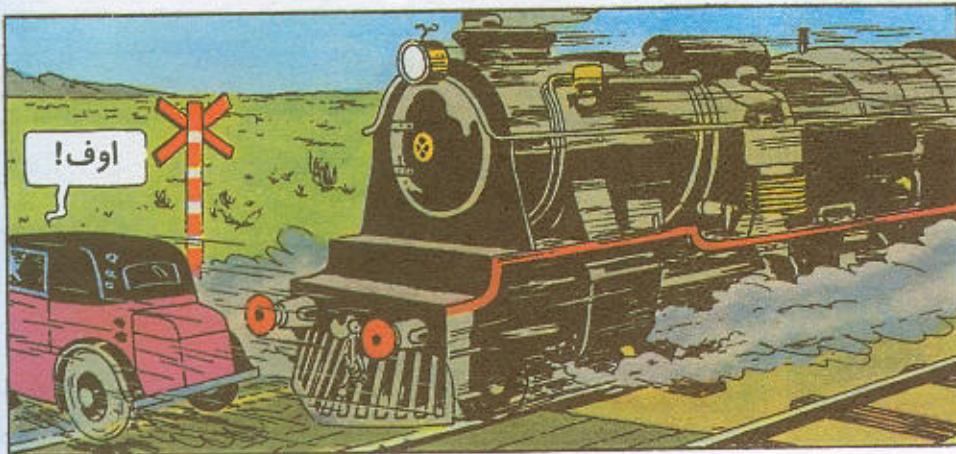
تن تن! دوست عزیزم، این بار دیگه یا نجات
یا نابودی...

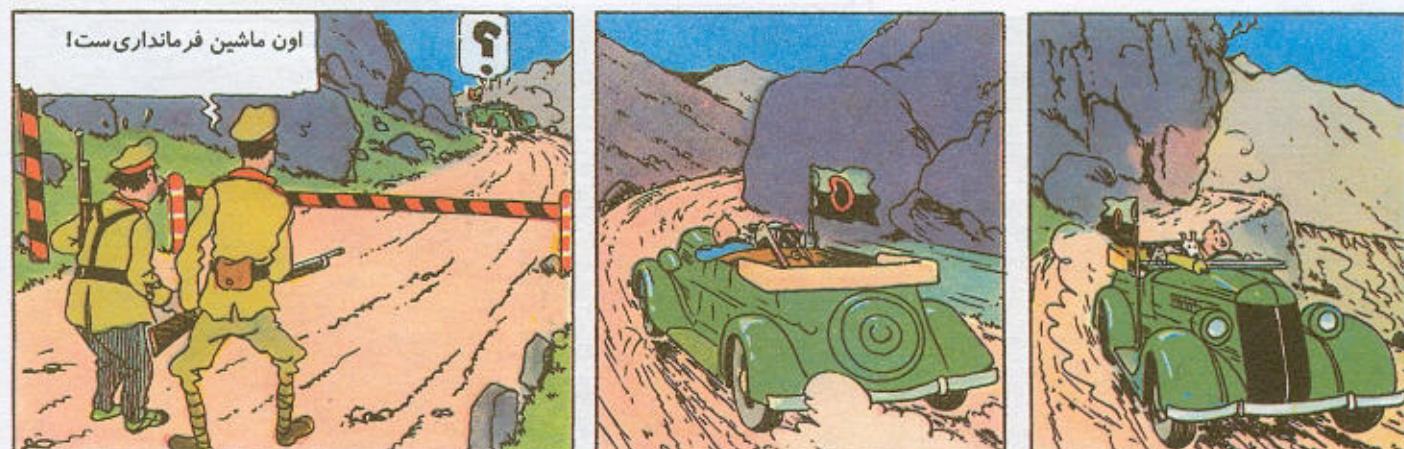
کارامبا!* یه قطار داره می آد!! باید بهش بررسیم. ریل قطار
جاده رو قطع می کنه. اون مجبوره توقف کنه و گرنه تیکه
تیکه می شه!

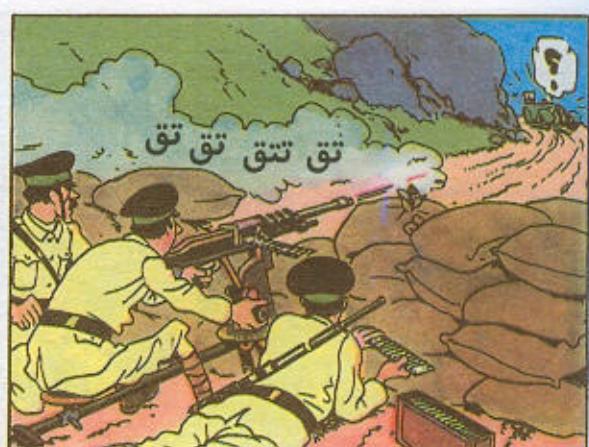
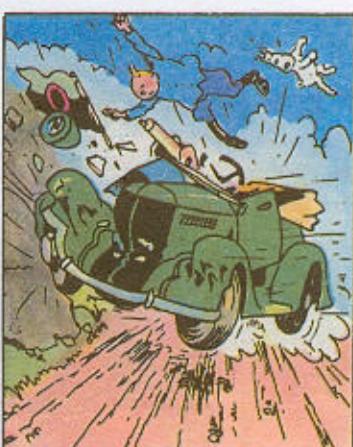
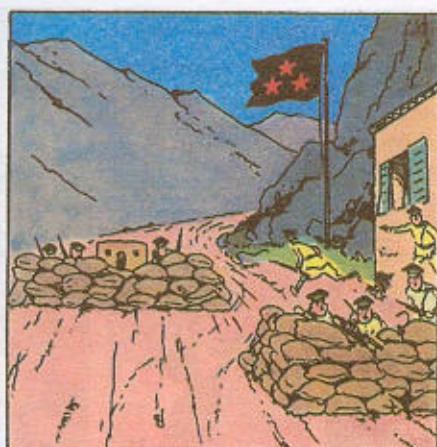
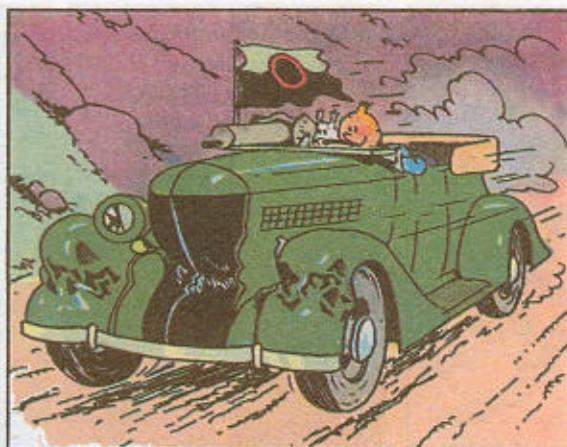
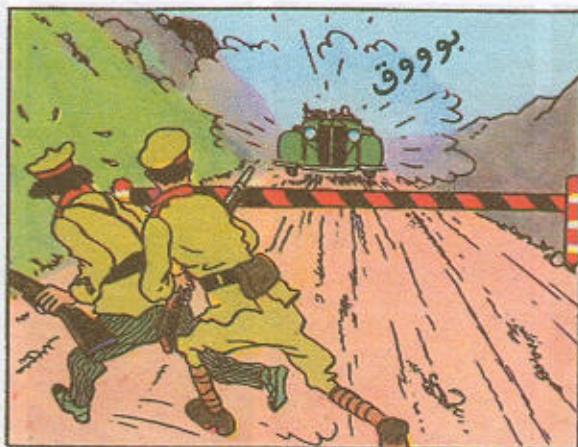

*اسپانیولی: خدای من

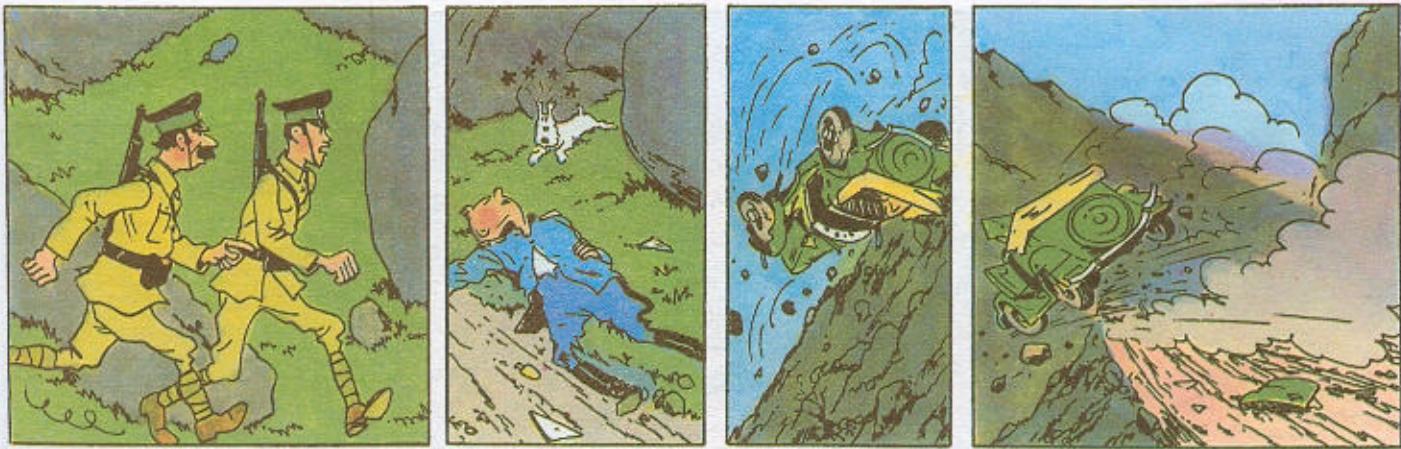

*اسپانیولی: خدای من

اگه... بایستم دستگیرم می کنند.... و اگه
مانع محکم باشه زنده نمی مونم.

III «یه ماشین مسلح...
این دفعه دیگه معنیش
جنگ. این همون چیزیه که
اونامی خوان و جوابشون رو
هم می گیرن!

در سان فاشن
ژنرال!... ژنرال!... این پیام تلفنی
همین الان به دست ما رسیده!

یه ماشین مسلح سعی داشت که به
پست مرزبانی شماره ۳۱ حمله کنه.
ماشین داغون شد و یکی از
سرنشیان اون که یه سرهنگ است
به اسارت ما در آمد.

باید در اولین فرصت از خدمت ارتقش فرار کنیم و...
و دودو با باره دُنبال او، اون مُجسمه بگردیم.

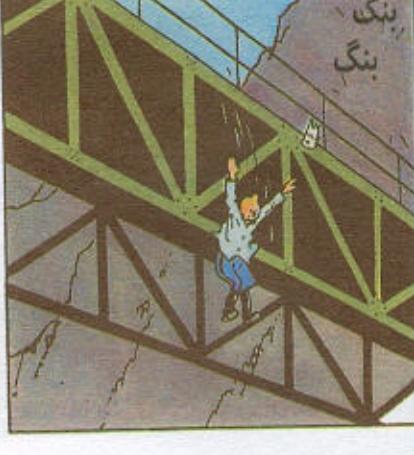
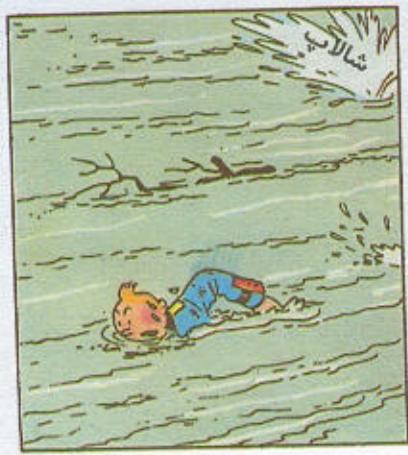
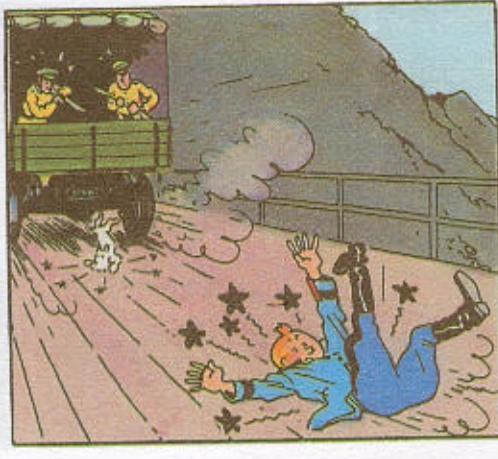
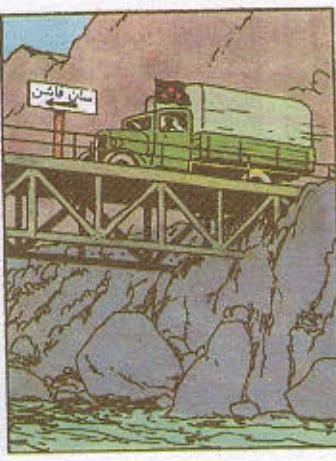
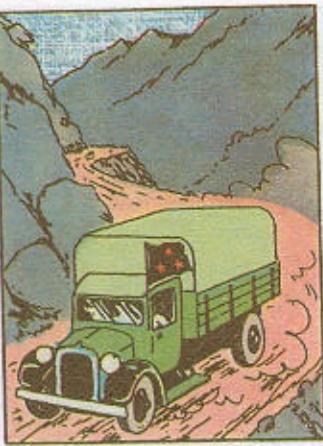
در مدت دو هفته همه
منطقه گران شاپو، مال ما
تیواوا-ریکو خواهد بود و من
امیدوارم که شماردر شرکت
انگلیسی پترو-آمریکای
جنوبی وعده‌های خودتون
روفراموش نکنید.

منطقه گران شاپو، مال ما
شد!... یه بار دیگه شرکت
نفت امریکایی جنرال بر
رقیب خودش شرکت
انگلیسی پترو-آمریکای
جنوبی پیروز شد.

لو؟... آقای تریکلر؟...
موق شدم! نیواوا-ریکو
همین الان به ما اعلان
جنگ کرداد... بله... بعد
از وقایعی که در مرز
اتفاق افتاد...

آفرین، برفی. به
جویدن ادامه بدها

در همان وقت...

من نمی دونم. به ما دستور داده
شده که تورو به سان فاشن
ببریم و این تنها چیزیه که
می دونیم.

چہ بلای سرم می آد؟

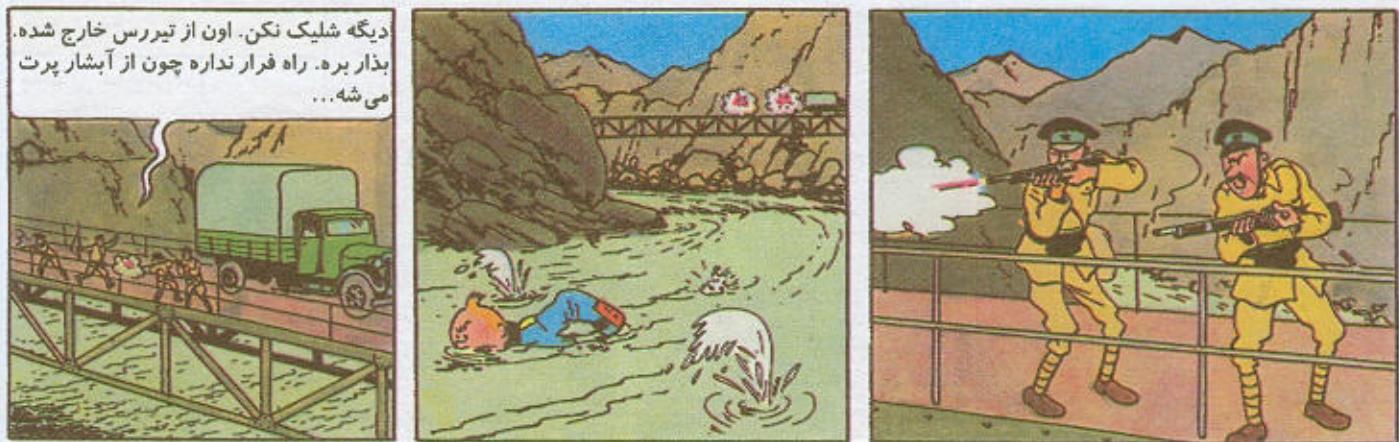
وقتیشه! باید فرار
!

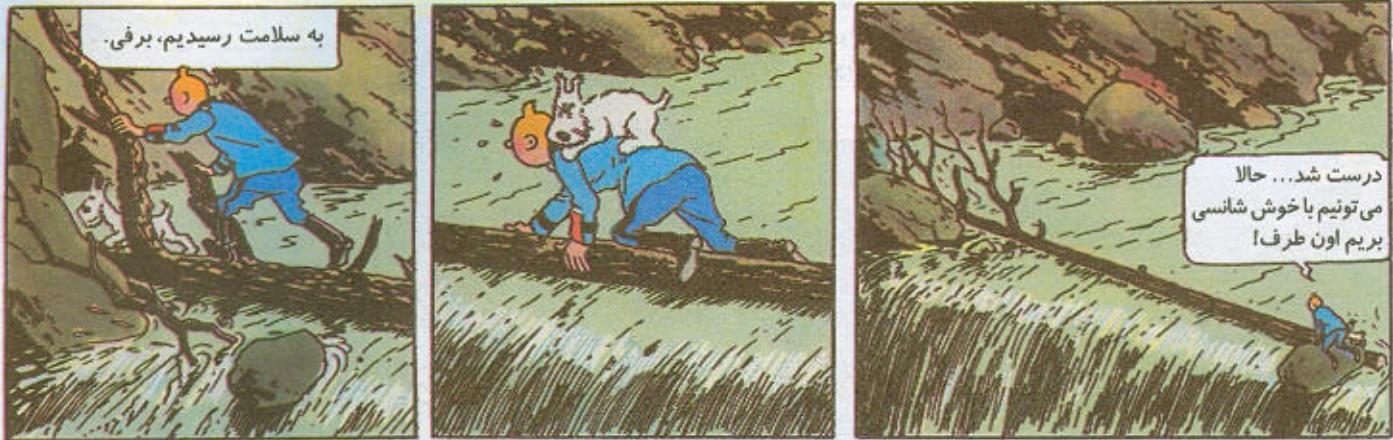
آزاد شدم

بنگ بنگ

٩٩٩

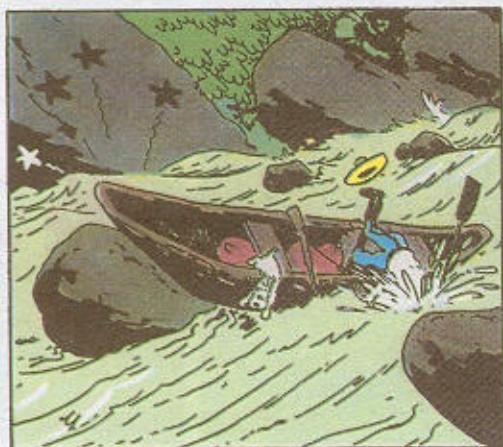
دیگه شلیک نکن. اون از تیررس خارج شده.
بذربره راه فرار نداره چون از آبشار پرت
می شه...

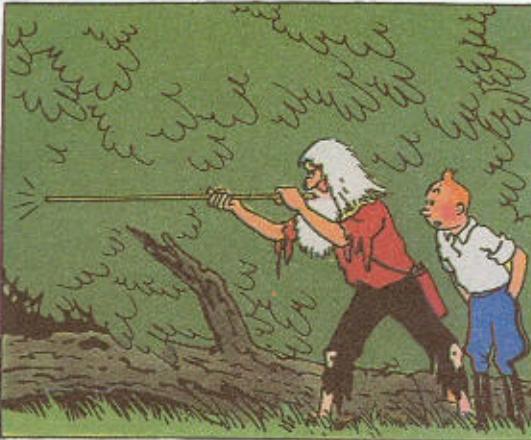

*اسپانیولی: بله، آقا

من فقط می خواستم بهت یه خوش آمد گویی
غیر دوستانه گفته باشم تا یه جوری مجبورت
کنم که خودت این جا رو فوری ترک کنی.
باور کن اگه می خواستم بکشمت با اولین تیر
این کار رو می کردم. برای اثبات حرفم به
اون گل بزرگ نگاه کن.

می دونی می خوان چه بلایی سرمهون بارند؟ خیلی ساده است اسرمهون رو می برن و بعد با یه روش جادوگرانه اون ها رو به اندازه یه سیب کوچک می کنند.

اگه بتونم دهکده آرومیاها رو پیدا کنم و این وسایل رو به اون ها بررسونم، شاید به این وسیله بفهمند که صاحب وسایل در خطر قرار داره...

اون ها رفتند... ولی برفی، حالا دیگه وقتیش که تن تنو نجات بدی.

همون طوری که فکر می کردم. منظورش اینه که به زودی سر های ما هم به این مجموعه اضافه خواهد شد!

چه حیوان عجیبی!... و چی با دهنش حمل می کنه؟ یه تیردان اخیلی عجیبیه... باید اوно زنده بگیرم...

همان وقت، در دهکده آرومیاها... ارواح می گویند که اگر تو می خوای که حال پسرت کاملآ خوب بشه، باید قلب اولین حیوانی رو که توی جنگل می بینی در بیاری و بدی اون بخوره...

تو برو و به کارت برس!... حیوون رو به من بده و از
اینجا دور شو!... من او نو می کشم و قلبش رود می آزم
و می دهم پسرت تا او نو بخوره. حالا دیگه گم شوا

جناب جادوگر، نگاه کن. این پارچه و این تیردان
به اون پیر مرد رسشو تعلق دارد. شاید اون پیری
تو در دسر افتاده باشه؟

ای ارواح بزرگ جنگل، قربانی کردن این
دو غریبیه را از ما بپذیرید...

خطر بر طرف شد. دیگه و راجی نمی کنه... اما راست
می گفت. ممکنه پیر مرد رسش دار در خطر باشد. چه بهتر!
بدار بپمیره! این جوری من دوباره قادر تم رو به دست می آرم.
حالا، قیل از کشن حیوون، باید این وسایل رو بسوزونم...
ممکنه برآم در دسر درست کنه.

و اگه یه کلمه از این موضوع به کسی بگی دستور
می دم که ارواح بر سر تو و خوانده ات فرود بیايند
و همه شمار و به قورباوه تبدیل کنند.

این سحر و جادو بود.
نمی شه باور کرد!

این دو غریبیه از دوستان جنگل هستند.
آنها را آزاد کنید.

دست نگه دار، ای رئیس رومبایاها! ارواح
جنگل قربانی های تو را قبول نمی کنند!

ما قلب این حیوون رو از سینه اش
درمی آریم و در حالی که هنوز می تقد
اوون به برادر بیمار مون می دیم تا
بخورد...

برادران آرومایایی، شما اکنون شاهد یک واقعه شگفت انگیز
خواهید بود...

سحر و جادو چیه؟... مگه نفهمیدی که من داشتم
حرف می زدم؟... من می تونم از توی دلم حرف
بزنم. با دهان بسته. بپش می گن تکلم باطنی.
دوست عزیز و جوانم این سرگرمی منه.

ای جادوگر پست فطرت!... کاراملو خیلی خوب شد که اومدی
دنبال ما... و گرنه ممکن بود خیلی دیر برسیم.

پیرمرد ریش دار!

آآخ!

دابرانای دال؟ اوی، اوی! اسلایکا
تلوجا. دترابگیو دابرانای
دوتاواکر. اواز آنایزگی لویز.
باپیز فلاز. توکاهرپرش
اوسدایول انده آرومیایا کت.
چیمیدای لاؤسی گاتسفا گاتا.
نومس، این!*

نالوک. جارمه ممبای
دابرانای دال؟ تن تون
زلوک اینفورتا کاناایا
الپیم؟*

بدار آواکوکی، رئیس قبیله آرومبايا رو به تو
معرفی کنم.
اوار یا؟
نس گوتامیچا مای،
قیس*

شیطونای گستاخ!

اما برگردیم به موضوع مجسمه.
پیرمردان قبیله هنوز سفر گروه تحقیقاتی
و اکر رو به یاد دارند. اونها می گن که یه
مجسمه به عنوان نشان دوستی در مدتی
که واکر در اینجا اقامت داشته، به او داده
شده. أما به محض رفتن گروه اعزامی...

نایاد هر گز بازی گلف رو
بهشون یاد می دادم! هیچ وقت
نمی تون درست بازی کنن!

کورلو آدوک! آی تولجا تاهیتا فریپ اینوبول
اینتادا اووه! آنداترون مینز فرلیب اینراوه!

آرومبایاها متوجه می شن که سنگ مقدس نایدید شده. اون ها عقیده داشتن که هر کس به اون سنگ دست بزنه از نیش مار در آمان خواهد بود. اون ها از به مترجم دو رگه به نام لوپز هم اسم می برند که مترجم گروه بوده. اون مترجم همیشه دور کلبه ای که سنگ مقدس در اون جا و در زیر خاک نگهداری می شده پرسه می زده.

گوش کن!... مرد مترجم دو رگه سنگ رومی دزده و برای رد گم کردن اونو توی مجسمه قایم می کنه. اون فکر می کرده می تونه سنگ رو بعداً از داخل مجسمه در آرده...

حالا فهمیدم. دیگه همه چی روشن شدا

افراد قبیله آرومبا یا عصبانی و خشمگین می شوند و به تعقیب گروه می روند. اون هارو گیر می اندازند و همه گروه رو قتل عام می کنند... البته واکر موفق می شه که مجسمه رو برداره و فرار کنه. مرد مترجم دو رگه هم علیرغم اینکه بدوری زخمی شده بوده جون سالم به در می برد و فرار می کنه. اما سنگ مقدس که اختتماً الماس بوده هرگز پیدا نمی شود. همه ماجرا همین بود.

در همان وقت...

جمهوری
سن شودروس
اعلامیه
فراری ها
آلوزو و پرفز
رامون بادام

چند روز بعد...

حالا تنها کاری که باید بکنم اینه که مجسمه رو پیدا کنم و برگردونم به اروپا!

اما آرومبا یاها به گروه حمله می کنند و لوپز زخمی می شه. اون مجبور می شه بدون الماس فرار کنه. نکته این جاست که الماس هنوز در محل مخفی در داخل مجسمه است! و به همین دلیل بود که تورتیلا و بعدش اون دوتا قاتل سعی می کردند که اون مجسمه رو بدزدند.

به نظر می آد حق
با تو باشه!

یه کم این جا استراحت می کنیم
و بعد دوباره به راهمون ادامه
می دیم...

ن نگاه کن! او اون جا یه فاقایقه... بابا یه م مرد... ولی... انگار خواخواب می می بیشم... او اون م مرده...

کارامبا!* اون
تن تنه!

بله، واقعاً و مجسمه ای که توی چمدون تو بود هم از این رفته!... سوخته!... همش تقصیر تو بود... رفیق، باید سزا این کارتوبینی ا

حالا دهن گشادتو باز کن... بیشم خبرداری که کشتی «شهر من لیون» کاملاً در آتش سوخته... و نابود شده؟

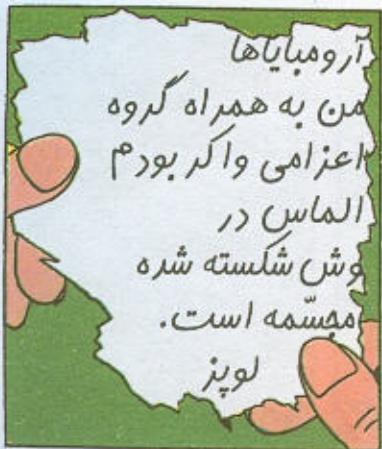

چه دنیای کوچکی! باز هم به هم رسیدیم، مگه نه؟

*اسبانیولی: خدای من

* نوعی ماهی گوشت خوار بومی رودخانه های آمریکای جنوبی

کار ایما! * انگار زیاد محکم نزدمش. بین انجات
پیدا کردن... خودش روند به ساحل رودخونه...

به! وولش کن. ماما زو
زودتر از اوون به سان فاشن
فاشن می می رسنم...

چند روز بعد...

یک هفته بعد...

حیرت‌آمیز قروشی

کار ایما! * انگار زیاد محکم نزدمش. بین انجات
پیدا کردن... خودش روند به ساحل رودخونه...

به! وولش کن. ماما زو
زودتر از اوون به سان فاشن
فاشن می می رسنم...

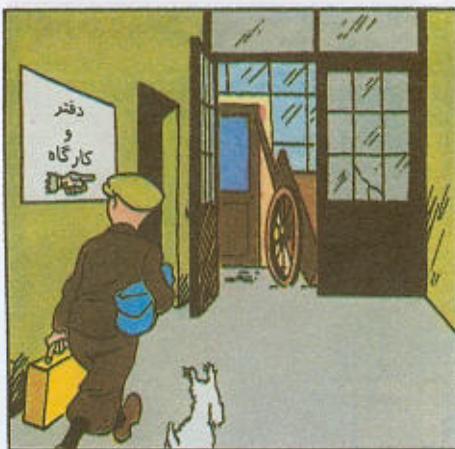
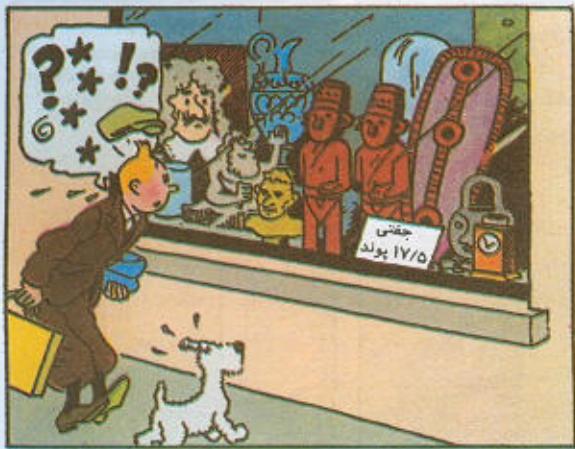
کارمون خیلی سخت شد. برفی، حالا
باید بقیه راه پیاده برم...

در حال حاضر نقطه امیدی برای
دستگیری مجدد اون‌ها
نیست...

بازگشت به خانه! بروگشن به جایی که بهش
تعلق داری، خیلی لذت بخشش، مگه نه برفی؟...
حالا فقط باید مجسمه رو پیدا کنیم تا همه چی
به خوبی و خوشی تمو姆 بشه!

خبر روز... بین نیروهای نظامی
کشور سن تتدوروس و کشور
نیووا-ریکو آتش بس برقرار
شد. امید من رود که در آینده
بسیار نزدیک قرارداد صلح بین
دو کشور امضاء شود.

خیلی عجیبه، درست سه روز پیش هم یه نفر او مده بود و همین سوالو از من پرسید... نه، من اونو ندارم. من فروختمش. ولی می تونم آدرس مردی که اونو خریده به شما بدم.

... داستانش مفصله... بینم شما هنوز مدل اصلی رو دارید؟

اوه، خیلی ساده سمت. داشتم خرت و پرت های برادر مرحوم رو می گشتم که تو یکی از چندون هاون مجسمه رو پیدا کردم... ولی برای چی این سوالو کردی؟

می خواستم اگه ایرادی نداره ازتون پرسیم مجسمه ای رو که به عنوان مدل استفاده می کنید، از کجا آوردید...

شما آقای بالتازار هستید؟... برادر اون مجسمه سازی که...؟!... بله، خودم. کاری داشتید؟

او ناهاش. اگه می خواستی سوارش بشی، خیلی دیر کردی و جاموندی. یه ساعت پیش حرکت کرد.

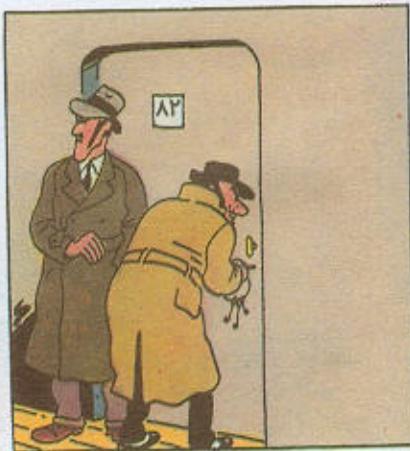
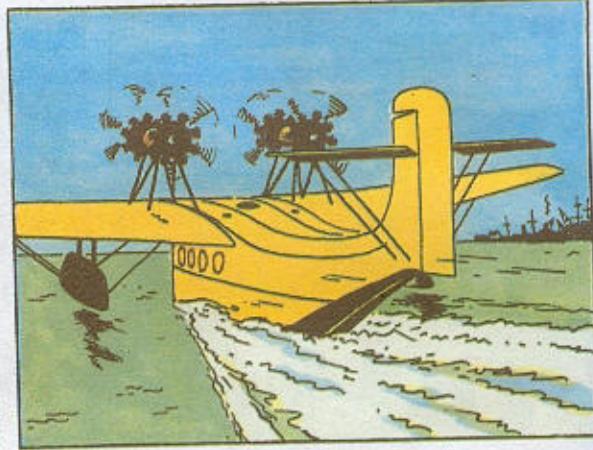
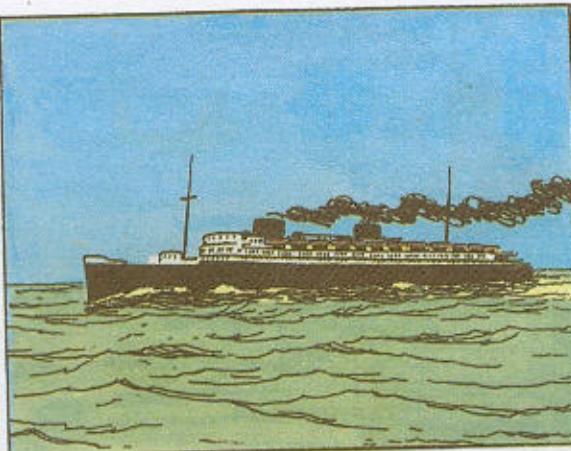
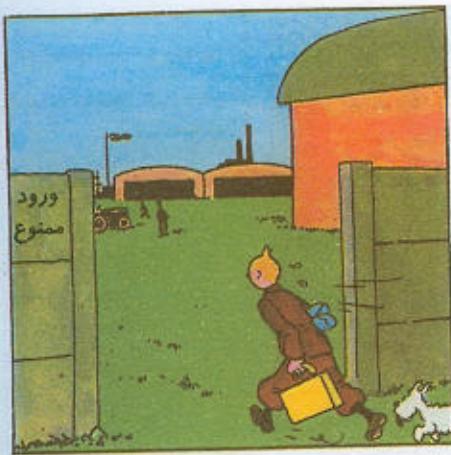

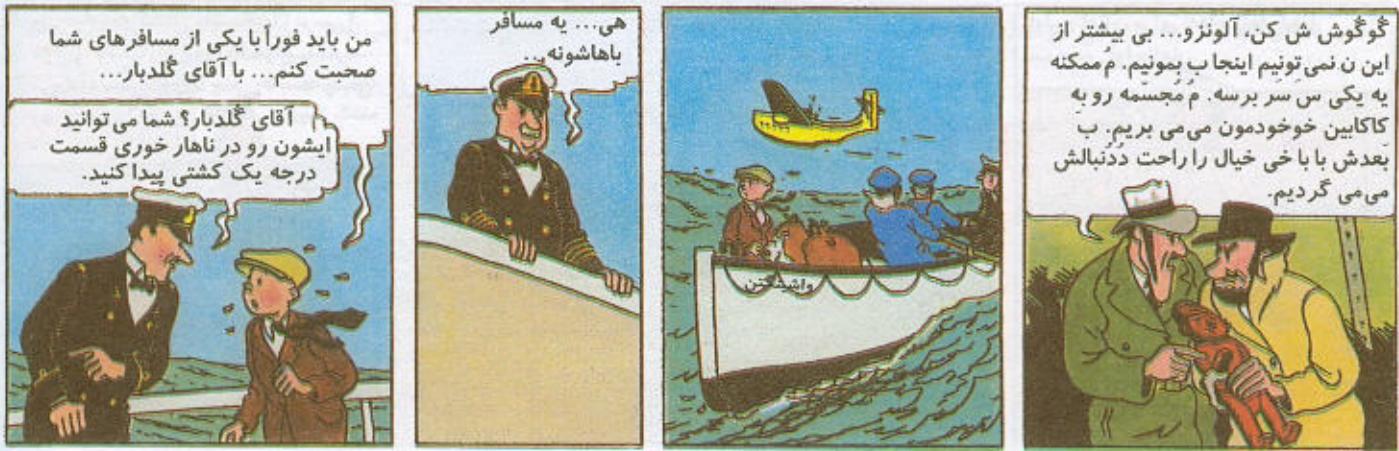
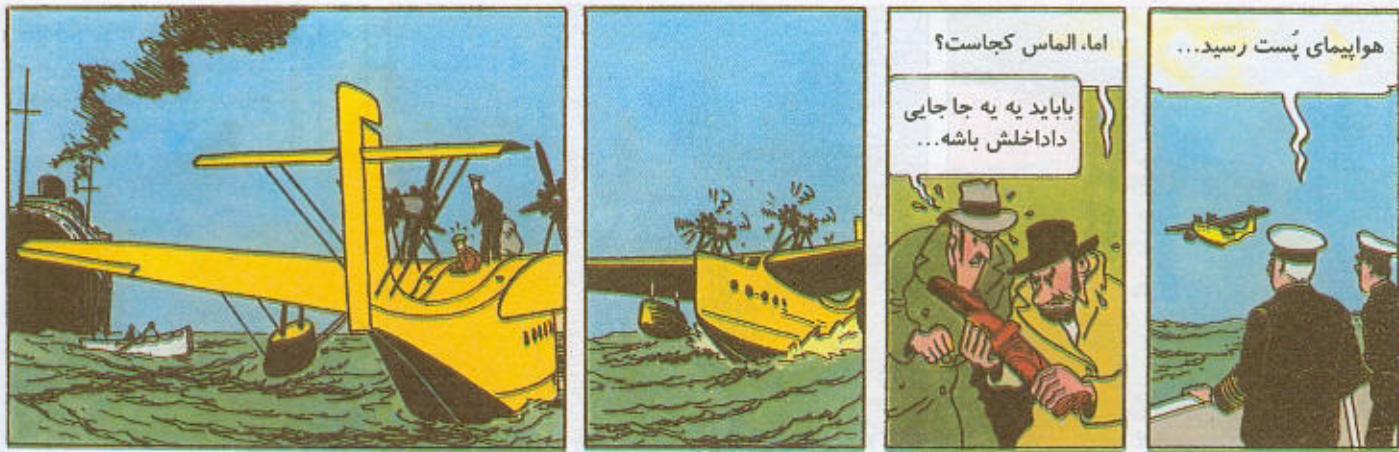
ب... ب... بیخشید... ا... ا... اس اس واش... اس اس واشینگتون؟

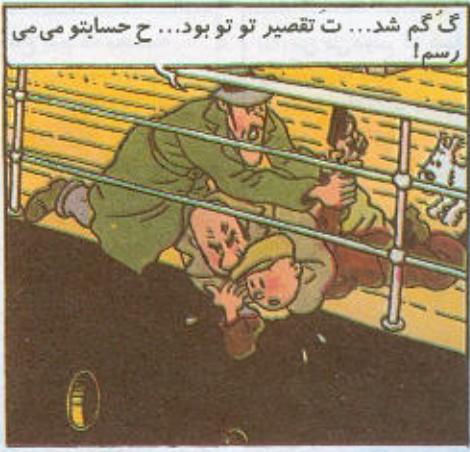

... والته اگه مجسمه رو با خودش همراه برده باشه خوش شانسی من خواهد بود!

گم شد... تقصیر تو بود... حساب تو می رسم!

قریان، سه نفر از روی
عرشه پرت شدن به
دریا!

... یکی می گفت که اونا
سے تابودن ...

بقيه چی شدند؟

بله، من می‌دونم که شما اون مجسمه را از کجا خریدید و مطمئنم که فروشندۀ هم از این موضوع اطلاع نداشته...

باید به شما اطلاع بدم که مجسمه شما یه مجسمه سروقه؟ اما... من...

آقای گلدبار؟ من بی‌نهایت متأسفم که مجسمه شما آسیب دیده. اگه به من اجازه بدھید همه چی رو توضیح خواهم داد...

ای وای! این مجسمه من این قشنگ من!

و حالا برفی، دوست عزیزم. باید یه استراحت کامل یکنیم.

ممکنه با مدیر موزه صحبت کنم؟

موزه تاریخ اقوام و ملل

اگه موضوع این جوری بوده من تمایلی ندارم که این مجسمه رو پیش از این نزد خودم نگه دارم. اگر که شما به خشکی بررمی گردید می‌تونم از شما خواهش کنم که مجسمه رو به موزه برگردانید؟ جایی که بهش تعلق داره. خیلی از لطف شما ممنون خواهم شد.

دوری دور حالات نگهبانی
می‌کنه، دوری دور، دوری دوری -
دورا

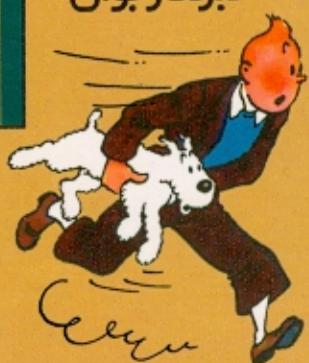

ماجراهای تن تن

خبرنگار جوان

ISBN 964-7706-06-5

9 789647 706063

توزيع: موسسه انتشارات قدیانی

تهران، خیابان انقلاب، رو به روی دانشگاه، خیابان فخر رازی،
خیابان شهدای ژاندارمری غربی، شماره ۱۰۰،
تلفن: ۰۲۶۴۰۴۶۰ (خط) دورنگار ۶۴۵۳۶۴